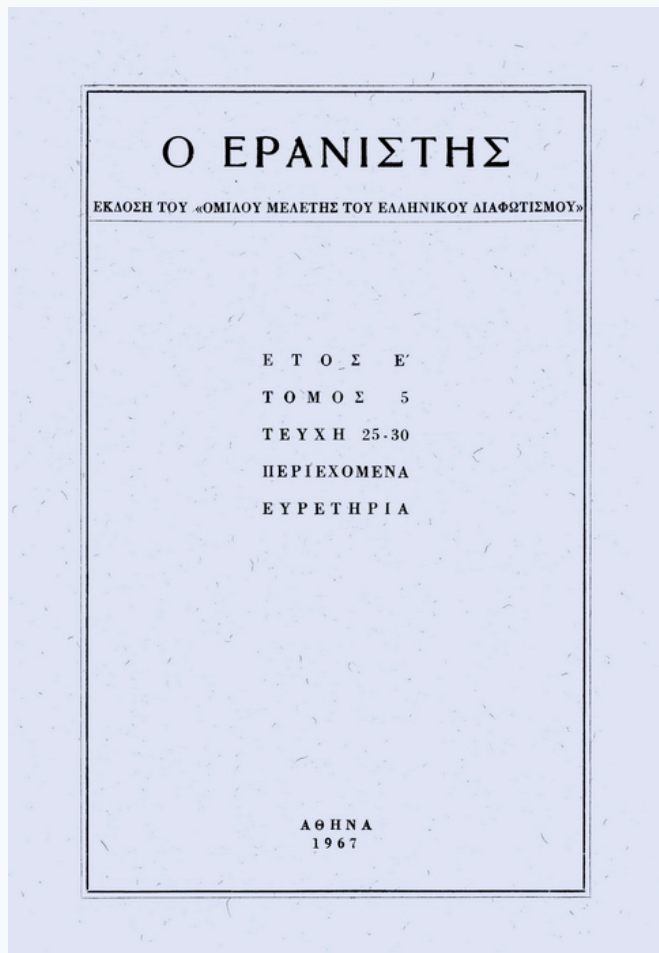

The Gleaner

Vol 5 (1967)

Η έρευνα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη

Μαρία Γ. Νυσταζοπούλου

doi: [10.12681/er.10506](https://doi.org/10.12681/er.10506)

Copyright © 2016, Μαρία Γ. Νυσταζοπούλου

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Νυσταζοπούλου Μ. Γ. (2016). Η έρευνα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη. *The Gleaner*, 5, 174–175.
<https://doi.org/10.12681/er.10506>

μας όλον τὸν πλοῦτο τῶν γνώσεων τὸν ὁποῖο περιμένουμε ἀπὸ αὐτήν, θὰ συντελοῦσε καὶ σιὴν ἀνίχνευση φύλλων πὸν λανθάνουν. Ἐπὶ συζητήσεις τὶς ὁποῖες ἔτυχε νὰ κάνω ἐπάνω στὰ θέματα αὐτὰ μὲ μέλη τοῦ ΟΜΕΔ ἐβεβαιώθηκα ὅτι ὁ Ὅμιλος θὰ ἔδειχνε προθυμία στὸν συντονισμό ἑνὸς ἔργου ἐπάνω σιὴν γραμμὴ τὴν ὁποία ὑπέδειξα ἐδῶ.

Κ. Θ. Δημαρᾶς

Η ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Les Etudes Sud - Est Européennes en Roumanie. Guide de documentation avec une introduction de Virgil Căndea. Bucarest 1966. 8°. Σελ. 265 (πολυγραφημένες).

Ἡ Διεθνὴς Ἐνωσις Σπουδῶν Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἔκρινε ἀπαραίτητο νὰ περιλάβῃ στὸ πρόγραμμά της τὴ σύνταξη ἐπιστημονικῶν ὁδηγῶν καὶ καταλόγων σχετικῶν μὲ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ τὰ ἀνώτερα πνευματικὰ ἰδρύματα τῶν χωρῶν τῆς ΝΑ. Εὐρώπης καθὼς καὶ μὲ τὶς ἔρευνες στὸν τομέα τῶν νοτιοανατολικῶν σπουδῶν. Ἀκριβῶς ἡ παραπάνω ἐργασία ἀνταποκρίνεται σ' αὐτὸ τὸ αἶτημα καὶ παρέχει μιὰ λεπτομερῆ καὶ κατατοπιστικὴ εἰκόνα τῶν βαλκανικῶν σπουδῶν σιὴν Ρουμανία. Ἀλλὰ ὁ «Ὁδηγὸς» αὐτὸς δὲν ἀπευθύνεται μόνον στὸν εἰδικὸ μελετητὴ τῶν προβλημάτων τῆς ΝΑ. Εὐρώπης: παρουσιάζει γενικότερα τὴ σημερινὴ κατάσταση καὶ τὴ δραστηριότητα τῶν ἀνωτάτων πνευματικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν κέντρων ἐρεῦνης τῆς Ρουμανίας σ' ὅλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς κλάδους.

Ἀναλυτικότερα, τὸ πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου (σελ. 7-164) ἀναφέρεται σιὴν ἀνωτάτη ἐκπαίδευση (σελ. 7-35), στὰ ἴνστιτούτα καὶ κέντρα ἐρεῦνης (σελ. 37-61), στὶς ἐπιστημονικὲς ὀργανώσεις (σελ. 63-77), στὰ Ἀρχεῖα καὶ τὶς Βιβλιοθῆκες (σελ. 79-114), στὶς συλλογὲς καὶ τὰ μουσεῖα (σελ. 121-164), παρέχοντας τὸ ἱστορικὸ, τὴ διάρθρωση, τοὺς σκοποὺς καὶ τὴ δραστηριότητα κάθε ἰδρυματος. Ἐπὶ αὐτὰ σημειώνουμε ἰδιαίτερα τὸ Ἰνστιτοῦτο Μελετῶν ΝΑ. Εὐρώπης (σελ. 41), πὸν ἰδρύθηκε στὰ 1963 καὶ περιλαμβάνει τέσσερα τμήματα: α) Ἱστορία καὶ Ἀρχαιολογία, β) Γλῶσσα καὶ Λογοτεχνία, γ) Ἐθνογραφία, Λαογραφία καὶ Τέχνη, δ) Οἰκονομία, Κοινωνιολογία καὶ Δίκαιο τῶν λαῶν τῆς ΝΑ. Εὐρώπης, ἐκδίδει δὲ τὸ

τριμηνιαῖο περιοδικὸ «Revue des Etudes Sud-Est Européennes»· ἐπίσης τὸ Ἰνστιτοῦτο Nicolas Iorga (σελ. 47-48), τὴν Ἑθνικὴ Ἐπιτροπὴ Σπουδῶν ΝΑ. Εὐρώπης (σελ. 66), τὴν Ἐταιρεία Ἱστορικῶν καὶ Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν (σελ. 71). Ἐξ ἄλλου ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ Κρατικὰ Ἀρχεῖα στὸ Βουκουρέστι καὶ στὸ Ἰάσιο περιέχουν σημαντικὸ ἀριθμὸ ἑλληνικῶν ἐγγράφων καὶ χειρογράφων.

Στὸ δεῦτερο μέρος τοῦ βιβλίου (σελ. 165-253) περιέχεται Βιβλιογραφία σχετικὴ μὲ τὶς κοινωνικὲς καὶ ἀνθρωπιστικὲς σπουδὲς στὴ Ρουμανία. Ἐπισημαίνομε τὴ Βιβλιογραφία περιοδικῶν, λεξικῶν, βιβλιογραφικῶν, γεωγραφίας κ.ἄ. Εἰδικότερα ὁ μελετητὴς τῆς ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ μπορεῖ νὰ ἀντλήσῃ ἀπὸ ἐδῶ πολὺτιμα στοιχεῖα : ἐνδεικτικὰ μνημονεύομε τὰ δημοσιεύματα σχετικὰ μὲ τὴ δραστηριότητα τῶν Ἑλλήνων λογίων στὸ Ἰάσιο καὶ στὸ Βουκουρέστι κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Φαναριωτῶν (σελ. 166), τὰ ἑλληνικὰ βιβλία ποὺ τυπώθηκαν στὴ Ρουμανία (σελ. 170), τὰ ἑλληνικὰ χειρόγραφα (σελ. 171), τὶς συλλογὲς μεσαιωνικῶν ἐπιγραφῶν (σελ. 200-202), τὶς ἑλληνορουμανικὲς σχέσεις (σελ. 206), καὶ τὴν ἐπίδραση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας πάνω στὴ ρουμανικὴ (σελ. 223).

Τὸ βιβλίον τοῦτο, γραμμéνο κατὰ τρόπο σαφῆ καὶ κατατοπιστικό, δείχνει πόσο ἔχουν προαχθῆ οἱ ἱστορικὲς ἔρευνες στὴ Ρουμανία καὶ τονίζει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὅτι ἡ ἐνημέρωση στὴ ρουμανικὴ βιβλιογραφία εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴ μελέτη τῶν βαλκανικῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἑλληνικῶν θεμάτων. Γιατὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι ἦταν στενὲς οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὸν Ἑλληνισμὸ καὶ στὶς ρουμανικὲς χῶρες κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ μεγάλος ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξαν οἱ Φαναριῶτες στὶς παραδοννάβιες ἡγεμονίες κατὰ τὸν ΙΖ'-ΙΘ' αἰ. Ἡ συμβολὴ τῆς ρουμανικῆς ἐπιστήμης στὴν ἔρευνα αὐτῶν τῶν θεμάτων εἶναι σημαντικὴ.

Μαρία Γ. Νυσταζοπούλου

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΔΥΟ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Τὶς προάλλες (19 Ὀκτωβρίου 1967) συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Σπυρ. Γ. Παπᾶ (Spyridion Pappas, ὅπως ἐπέγραφε ὁ ἴδιος στὰ γαλλικὰ τὶς πολὺτιμες ἱστορικὲς μελέτες

του). Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου αὐτῆς ἀποφασίσαμε νὰ δώσουμε μία σκιαγραφία τοῦ Σπύρ. Γ. Παπᾶ, σπουδαίου ἐρευνητῆ τῆς ἐθνικῆς μας γραμματείας τῶν Ναπολεοντειῶν χρόνων, μαζὶ μὲ μία βασικὴ βιβλιογραφία τῶν κυριωτέ-